

dr. Janez Belej - se nadaljuje

Šolsko leto 1945 – 1946: Šolsko leto 1945- 1946 je bilo meni in sošolcem posebno pomembno, ker smo prejeli v jeseni subdiakonata, malo pred božičem pa red diakonata in 17. marca 1946 je bil dan našega duhovniškega posvečenja.

Moja pot k oltarju, tako dolga, polna ovinkov, težav, včasih zelo strma, večkrat pa tudi ravna in položna, se je bližala cilju.

V mesecih pred tem tako pomembnim dogodkom, sem veliko premišljeval o duhovništvu, o lepotah in težavah tega poklica. Pred prejemom reda diakonata smo imeli tri dni duhovne vaje, pred mašniškim posvečenjem pa ves teden. Duhovno smo se z vso vnemo pripravljali na ta življenjski korak, in sami ali pa z duhovnim vodjem pripravili nekak program bodočega duhovniškega življenja.

Ali sem se pozneje držal tega programa?

O tem pač sam ne morem soditi, gotovo je bilo veliko dobre volje, čeprav mora človek ugotoviti s filozofom: "Video meliora proboque, deteriora sequor" (Vidim dobre stvari in jih odobravam, sledim pa manj dobrim).

Veliko sem premišljeval o častitljivih in svetih duhovnikih, kakor o arškem župniku sv. Janezu Vianneyu, sv. Frančišku Saleškem, sv. Janezu Boscu in še o drugih ter si želel posnemati, po svojih skromnih močeh, njih kreposti in se ravnati po njihovem zgledu. Želel sem nasloniti vse svoje duhovniško življenje in delovanje na Boga in na njegovo milost, zato sem dal natisniti na svoje novomašniške podobice besede sv. Ignacija: "Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones et dives sum satis" (Daj mi ljubezen do tebe in tvojo milost pa sem dovolj bogat).

Vem, da sem takrat trdno sklenil, da bom vedno točen pri sv. maši, posebno, kadar bom moral maševati vernikom, in da ne bom opustil priprave pred sv. mašo in primerne zahvale po njej. Da bom vedno skrbel, da bo vsa mašna oprema: kelih, prtčki, oltarni prti, korporal in vsa mašna obleka čista, pa čeprav preprosta, in da bo tudi moje zunanje zadržanje odgovarjalo veličini obredov.

Trdno sem sklenil, da bom svoje pridige vestno pripravljal in to ne samo s študijem, ampak predvsem z molit-

vijo in premišljevanjem.

Ako bom župnik, sem sklenil, da bom vestno skrbel za lepoto in snago svoje župnijske cerkve, oskrbel lepe zvonove, orgle in podpiral lepo ljudsko petje med svetimi opravili. Premišljeval sem, kako bom obiskal domove svojih faranov, tudi tistih, ki jih ne bom videl v cerkvi, potem domove starčkov in bolnikov. Predstavljal sem si, kako bom zbiral mladino in posvetil posebno pozornost tistim, ki bi po mojem mnenju, mogli postati duhovniki, redovniki ali redovnice. Bogoslovcem, in tudi študentom malega semenišča, bi določil posebno klop prav blizu oltarja. Izbral bi prav poseben odbor dobrih in poštenih mož in tudi žena, katerim bi prepustil vso upravo denarja, ki bi ga farani zbrali za popravilo in oskrbo cerkve in župnišča, da bi pač lahko vsi poznali dohodke in izdatke. Ker sem se vedno zelo bal poučevati verouk, ker nisem imel potrpljenja za kaj takega, sem sklenil, da bi za to določil kako dobro sestro redovnico ali primerno katehistinjo in sem bil prepričan, da bi našel sredstva za njeno vzdrževanje.

Pri duhovnih vajah pred subdiakonom in mašniškim posvečenjem nam je voditelj govoril tudi o duhovniškem celibatu, to je o tem, da se duhovniki ne poročajo. O tej važni zadevi moram nekaj več napisati, saj drugače bi mi lahko kdo dejal, da nisem odkritosrčen pri opisovanju svoje poti k oltarju.

Izkušnja s celibatom: Kakor se s spominjam, nisem imel pred sprejemom višjih redov, torej tudi duhovniškega posvečenja, nobenih težav ob misli na celibat, saj sem se za to že odločil, ko sem vstopil v bogoslovje. Res je, da nam je voditelj duhovnih vaj govoril o lepoti in tudi o nevarnostih celibata, tako da sem se resno zavedal koraka, ki je bil pred mano. Isti voditelj nam je lepo razložil, da ni dosti prostovoljno sprejeti celibat, ampak da je tudi treba seči po sredstvih, naravnih in nadnaravnih, da bi mogli ostati zvesti svoji odločitvi.

Duhovniški kandidati se več let pripravljajo v bogoslovju na svoj bodoči stan. Največ časa bogoslovec posveti študiju bogoslovnih ved, precej pa tudi molitvi in duhovnemu življenju na splošno. V teh letih imajo res priliko spoznati ali jim bo mogoče vztrajati v duhovniškem

stanu, ali so poklicani za to veliko poslanstvo. Končno veljavna odločitev mora torej biti sad premišljevanja o samem sebi, potem o duhovniškem stanu na splošno in končno o vseh nalogah in predpisih tega stanu.

Tako se mlad in dozorel fant, akademsko izobražen, odloči popolnoma prostovoljno za duhovniški stan in vse mu je znano, kaj taka odločitev pomeni. Nihče ga ne sili k temu, vendar ko se enkrat zanj prostovoljno odloči in sprejme mašniško posvečenje, kakor tudi z njim povezane obveznosti, ni več svoboden, kajti cerkveni zakoni vežejo.

Zato bi bilo nespametno govoriti, da je Cerkev tiran, ker ne pusti duhovnikom, da bi se poročili. To bi veljalo samo tedaj, ako bi Cerkev koga prisilila, fizično ali pa moralno, postati duhovnik.

Cerkvena oblast pač ne dopusti, da bi kdo samovoljno spremenil v tako važni zadevi lik duhovnika.

S tem pa ni rečeno, da Cerkev ne bi mogla enkrat spremeniti svojih zakonov v tem oziru, saj ta postava je le cerkvena in ne Božja, torej jo Cerkev more spremeniti, vendar danes duhovnika, ki se odloči proti celibatu, razveže Cerkev vseh duhovniških dolžnosti in obvez, in mu ne dopusti, da bi nadalje vršil te dolžnosti kot zakonski mož, tudi če bi sam to želel.

Torej je jasno, da celibat ni nujno povezan z duhovništvom, ni cilj duhovništva in tudi ne njegovo bistvo, kakor mnogi zmotno mislijo in govorijo. To je samo eno izmed sredstev, da se more duhovnik svobodneje posvetiti svoji vzvišeni nalogi.

Seveda pa mora potem duhovnik pri svojem delu biti vedno previden in čuječ, kajti drugače lahko zaide v velike težave na tem področju. Saj človeško srce ostane to, kar je in milost mašniškega posvečenja ne uniči silnic človeškega srca in duše, ali boljše, ne uniči človeške narave, ampak jo samo plemeniti, in sicer s sodelovanjem duhovnika samega. Saj tudi duhovniku veljajo globoke besede pesnika: "Srce človeško sveta stvar, ne šali z njim se mi nikar!"

Ali je torej duhovnik človek brez ljubezni, človek, ki ne zna in ne sme ljubiti?

Predno odgovorim na to vprašanje, moram pojasniti, kaj je ljubezen. (prihodnjič nadaljevanje)

23. NEDELJA MED LETOM, 10.9.

7.00: + Ida ŠANTEJ

9.00: + Milan PRIVŠEK, 3. obl.

+ Karel in Karolina MAČEK

BIRMA 10.30: birmanci, botri in starši
živi in + farani

Sveta birma je "pred vrati"

Laško župnijsko občestvo, skupaj z župnijama Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah in Sveti Miklavž nad Laškim se z devetdnevnic pripravljata na prejem zakramenta svete birmre. S krstom in evharistijo sestavlja zakrament birmre celoto "zakramentov uvajanja v krščanstvo", katerih enoto je treba ohranjati. Vernikom je treba torej razlagati, da je prejem tega zakramenta potreben za dopolnitev krstne milosti. Zakrament birmre namreč tiste, ki so krščeni *popolneje zveže s Cerkvijo, jih obogati s posebno močjo Svetega Duha in jim tako nalaga strožjo dolžnost, da kot resnične Kristusove priče hkrati z besedo in z dejanjem razširjajo in branijo vero. Kakšni so učinki svete birmre?*

Zakrament svete birmre ima svoje specifične učinke: globlje nas zakorenini v božje sinovstvo, ki nam daje klicati "Aba, Oče" (Rim 8,15); trdneje nas zedini s Kristusom; poveča v nas darove Svetega Duha; spopolni našo povezanost s Cerkvijo; podeli nam posebno moč Svetega Duha, da bi z besedo in dejanjem kot resnične Kristusove priče širili in branili vero, da bi srčno izpovedovali Kristusovo ime, in da se ne bi nikoli sramovali križa (KKC 1303). Kakor krst, katerega dovršitev je, se tudi birma podeljuje samo enkrat. Birma namreč vtisne v dušo neizbrisno duhovno znamenje, "character". To je znamenje za to, da je Jezus Kristus zaznamoval kristjana s pečatom svojega Duha in ga odel z močjo od zgoraj, da bi bil njegova priča (prim. Lk 24,48-49). Ravno zato, da bi se ohranila svetost tega zakramenta in da ga ne bi zasenčila razna obstranska dogajanja - ki so se ponekod popolnoma spremenila v zgolj materialno obdaranje birmanca - je Cerkev postavila nekaj pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da bi zakramentalna milost čim boljše delovala.

Želimo, naj letošnjih 37 birmancev, njihovih družin in vseh, ki te mlade spremljajo, vključno z botri, resnično doživijo vetje Svetega Duha.

Maše v prihodnjem tednu, devetdnevnic in podelitev zakramenta svete birmre

2. NEDELJA MED LETOM, 3.9. **angelska ned.**

7.00: v čast Mariji za zdravje; živi in +BREČKO in TERŠEK

9.00: + Marica URANKAR

10.30: **Sv. Mihael:** + Mirko KUMPIČ, 15. obl.

+ dva Ferdinanda, Frančiška DEŽELAK ter njuni sorodniki

PONEDELJEK, 4.9., sv. **Rozalija Sicilska**, dev., spokomica

7.30: + Miroslav VEBER, 8. dan

+ Anika VODIŠEK

19.00: + Frančiška KRAŠOVEC

+ Janez HABE

TOREK, 5.9., sv. **Mati Terezija**, redovnica, red. ust.

19.00: + v zahvalo in za zdravje v družini

+ Avguštin ŽIKOVŠEK

+ Vinko ŽELEZNIK po sveti maši imajo

pastoralni svet, ključarji in gospodarski svet srečanje s škofom

SREDA, 6.9., sv. **Zaharija**, prerok

7.30: + Tea BOLARIČ, 8 dan

19.00: + Ana HRASTNIK

+ Vinko KRAŠOVČ

ČETRTEK, 7.9., sv. **Regina**, devica, mučenka

19.00: + Ivan DRAME, 18. obl.

+ Miroslav TERŽAN, 8. dan

+ Zofija KAJTNA

PETEK, 8.9., sv. **Marijino rojstvo - mali šmaren**

7.00: na čast Materi Božji za zdravje vnukov in pravnukov

10.30: **Marija Gradec:** + Vincenc KREJAN, 1. obl.

19.00: + Fortunat ULAGA, obl.

+ Marija MLAKAR in Jože, obl.

SOBOTA, 9.9., sv. **Gorgonij**, mučenec

15.00: blagoslov **Prevalske kapelice na Šmohorju**,

sv. maša za župljane, romarje in dobrotnike kapelice

19.00: + Štefan GORIŠEK, obl.

+ Kristina JAVORNIK, obl. in Feliks

MARTINOVA LILJA

03. september 2017, leto 9, št.:30

Pridi
Sveti Duh,
obišči srca
svojih vernih
in vžgi v njih
ogelj svoje
ljubezni!

